

- το Συμβούλιο δεν τήρησε την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης,
- το Συμβούλιο παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας.

(¹) ΕΕ L 33 της 4.2.1997, σ. 11.

(²) ΕΕ L 208 της 2.8.1997, σ. 31.

(³) ΕΕ L 296 της 5.11.1998, σ. 1.

(⁴) ΕΕ L 56 της 6.3.1996, σ. 1.

Προσφυγή-αγωγή της HFB Holding für Fernwärmetechnik Beteiligungsgesellschaft m.b.H. & Co KG και τεσσάρων άλλων επιχειρήσεων κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 18 Ιανουαρίου 1999

(Υπόθεση T-9/99)

(1999/C 86/44)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η HFB Holding für Fernwärmetechnik Beteiligungsgesellschaft m.b.H. & Co KG, με έδρα το Rosenheim (ΟΔΓ), και τέσσερις άλλες επιχειρήσεις, εκπροσωπούμενες από τους δικηγόρους Peter Krömer και Friedrich Nusterer, Riemerplatz 1, St. Pölten (Δημοκρατία της Αυστρίας), οι οποίοι είναι και οι αντίκλητοί της, άσκησαν στις 18 Ιανουαρίου 1999 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

1. να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 21ης Οκτωβρίου 1998, σχετικά με διαδικασία κινηθείσα βάσει του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (υπόθεση IV/35.691/E-4 — Καρτέλ προμονωμένων σωλήνων), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση της Επιτροπής της 6ης Νοεμβρίου 1998, για τη διόρθωση της αποφάσεως της 21ης Οκτωβρίου 1998 (υπόθεση IV/35.691/E-4 — Προμονωμένοι σωλήνες),
2. να μειώσει το πρόστιμο (τα πρόστιμα) που επιβλήθηκαν στις προσφεύγουσες και στον όμιλο Henss/Isoplus με την ανωτέρω απόφαση της Επιτροπής,
3. να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά την Επιτροπή, οι προσφεύγουσες μετείχαν από τον Οκτώβριο 1991 μέχρι τουλάχιστον τον Μάρτιο ή Απρίλιο 1996, μαζί με άλλους παραγωγούς προμονωμένων σωλήνων αστικής κεντρικής θερμάνσεως, σε ένα σύστημα συμφωνιών

που συνεπάγονταν τον περιορισμό του ανταγωνισμού. Η Επιτροπή κατηγορεί τους μετέχοντες στο σύστημα αυτό, μεταξύ άλλων, για κατανομή των αγορών, συμφωνίες περί τιμών, επηρεασμό των προσφορών, καθώς και για εναρμονισμένη συμπεριφορά που είχε ως σκοπό την πρόκληση ζημίας στους ανταγωνιστές που δεν μετείχαν στο καρτέλ.

Στον όμιλο Henss/Isoplus επιβλήθηκε πρόστιμο 4 950 000 ECU.

Οι προσφεύγουσες εκθέτουν ότι η αναφερόμενη στην προσβαλλόμενη απόφαση «Isoplus Fernwärmetechnik GmbH-Stille Gesellschaft» δεν έχει νομική προσωπικότητα, δεν έχει την ικανότητα να είναι διάδικος και επομένως δεν μπορεί να την αφορά το άρθρο 85, παράγραφος 1 της Συνθήκης ΕΚ ούτε μπορεί να μετέχει σε διαδικασία προβλεπόμενη από τον κανονισμό αριθ. 17/62. Επιπλέον, ο χαλαρός «Όμιλος Henss/Isoplus» αποτελεί ένα μόρφωμα που δεν είναι υποκείμενο του δικαίου και επομένως δεν έχει την ικανότητα να είναι διάδικος, πράγμα που σημαίνει ότι ύσταται εν προκειμένω παράβαση ουσιαστών τύπων που προβλέπονται στον κανονισμό αριθ. 17/62.

Κατά τα λοιπά, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τους ακόλουθους λόγους ακυρώσεως:

- παράβαση του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ και των άρθρων 3 και 15 του κανονισμού αριθ. 17/62,
- προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως και παράβαση της υποχρεώσεως παραθέσεως αιτιολογίων, δεδομένου ότι η ανακοίνωση αιτιάσεων δεν επιδόθηκε ποτέ,
- παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 2 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και παράβαση της αρχής περί ευθύνης, η οποία συνάγεται από το άρθρο 15, παράγραφος 2 του κανονισμού 17/62,
- παράβαση των διατάξεων της αποφάσεως της Επιτροπής, της 12ης Δεκεμβρίου 1994, για την θητεία του συμβούλου ακροάσεων στις ενώπιον της Επιτροπής υποθέσεις ανταγωνισμού, καθώς και του κανονισμού αριθ. 99/63/ΕΟΚ,
- παράβαση των ουσιαστών τύπων που προβλέπονται στο άρθρο 3, παράγραφος 3, και στο άρθρο 4 του κανονισμού αριθ. 99/63/ΕΟΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 19 του κανονισμού αριθ. 17/62 και τα άρθρα 6 και 7 της αποφάσεως της Επιτροπής που παρατέθηκε στο προηγούμενο σημείο,
- προσβολή και άλλων δικαιωμάτων άμυνας, όπως π.χ. υπερβολικά σύντομες προθεσμίες για τη διατύπωση παρατηρήσεων και αμετάφραστα έγγραφα συνταγμένα σε ξένες γλώσσες,
- παράβαση της υποχρεώσεως παραθέσεως αιτιολογίων, την οποία προβλέπει το άρθρο 190 της Συνθήκης ΕΚ.

Επιπλέον, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι οι κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων που επιβάλλονται δυνάμει του άρθρου 15, παράγραφος 2 του κανονισμού αριθ. 17 και του άρθρου 65 της Συνθήκης ΕΚΑΧ⁽¹⁾, τις οποίες γνωστοποίησε η Επιτροπή, είναι απαράδεκτες, αν ληφθεί υπόψη το άρθρο 184 της Συνθήκης ΕΚ, καθόσον οι κατευθυντήριες αυτές γραμμές αποτελούν στην πραγματικότητα κανονισμό τον οποίο η Επιτροπή δεν είχε καμία αρμοδιότητα να εκδώσει.

Τέλος, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η διαδικασία υπολογισμού του προστίμου ήταν παράτυπη: μεταξύ άλλων, δεν ελήφθη επαρκώς υπόψη το πνεύμα συνεργασίας που επέδειξαν, παραβιάστηκε η αρχή περί ανωτάτου ορίου 10% για τα πρόστιμα και δεν ελήφθη υπόψη η αρχή ότι το πρόστιμο δεν πρέπει να θέτει σε κίνδυνο τη φερεγγυότητα της επιχείρησης.

(¹) ΕΕ C 9 της 14.1.1998, σ. 3.

Προσφυγή της RJB Mining plc κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 18 Ιανουαρίου 1999

(Υπόθεση T-12/99)

(1999/C 86/45)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η RJB Mining plc, εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Mark Philip Brealey και Jonathan Alex Lawrence, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο Arendt & Medernach, 8-10, Rue Mathias Hardt, άσκηση στις 18 Ιανουαρίου 1999 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 2ας Δεκεμβρίου 1998, σχετικά με τις ενισχύσεις προς τη γερμανική βιομηχανία άνθρακα κατά το 1998, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της προσφεύγουσας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα, η οποία έχει ήδη προσβάλλει την απόφαση σχετικά με τις ενισχύσεις που έχουν χορηγηθεί στη γερμανική βιομηχανία άνθρακα για το 1997⁽¹⁾, ζητεί με την παρούσα προσφυγή την ακύρωση της απόφασης που αφορά τις ενισχύσεις για το 1998 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), με την οποία κατά τα φαινόμενα σκοπεύεται:

- η λήψη αποφάσεως επί της κοινοποίησης εκ μέρους της Γερμανίας μιας τροποποίησης του σχεδίου που είχε εγκριθεί με την απόφαση 94/1070/ΕΚΑΧ της Επιτροπής και
- να επιτραπεί στη Γερμανία να χορηγήσει ενισχύσεις στην εθνική βιομηχανία άνθρακα για το 1998.

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της σκοπούμενης κατά τα φαινόμενα τροποποίησης του σχεδίου για τους εξής λόγους:

— Παράβαση ουσιώδους διαδικαστικού τύπου/έλλειψη αιτιολογίας

Η προσβαλλόμενη απόφαση δεν κάνει καμία μνεία στο διατακτικό της των σκοπομένων τροποποιήσεων του σχεδίου. Κατά συνέπεια, δεν λαμβάνεται απόφαση σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 4 του κώδικα⁽²⁾ σχετικά με τις τροποποιήσεις του σχεδίου που κοινοποίησε η Γερμανία.

— Πρόδηλη παράλειψη τηρήσεως των διατάξεων της Συνθήκης ΕΚΑΧ ή/και οποιουδήποτε κανόνα δικαίου σχετικού με την εφαρμογή της, καθώς και κατάχρηση εξουσίας

Η κατά τα φαινόμενα απόφαση στηρίζεται στην τελείως εσφαλμένη βάση ότι οι τρεις επιχειρήσεις για τις οποίες κυρίως προορίζονται οι ενισχύσεις εξακολούθησαν να υφίστανται ως αυτοτελείς επιχειρήσεις καθ' όλη τη διάρκεια του 1998 και δεν λαμβάνει υπόψη τη συγχώνευση των επιχειρήσεων αυτών τον Αύγουστο 1998 ούτε τις σημαντικές κρατικές ενισχύσεις που ενείχε ή συνεπαγόταν η συγχώνευση. Επιπλέον, η κατά τα φαινόμενα απόφαση, καθόσον αφορά τις ενισχύσεις λειτουργίας, δεν εκτιμά, κατά παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 2, και του άρθρου 8 του κώδικα, κατά πόσον το τροποποιημένο σχέδιο απαιτεί από τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις να καταστούν βιώσιμες εντός ευθέτου χρόνου.

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της σκοπούμενης εγκρίσεως των ενισχύσεων για το 1998 προβάλλοντας παρόμοιους λόγους με αυτούς που προέβαλε στην υπόθεση T-110/98.

(¹) Υπόθεση T-110/98 (ΕΕ C 299 της 26.9.1998, σ. 38).

(²) Απόφαση αριθ. 3632/93/ΕΚΑΧ (ΕΕ L 329 της 30.12.1993, σ. 12).

Προσφυγή της Pfizer Animal Health κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως που ασκήθηκε στις 18 Ιανουαρίου 1999

(Υπόθεση T-13/99)

(1999/C 86/46)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Pfizer Animal Health, εκπροσωπούμενη από τους Elisabethann Wright, Ian S. Forrester, Mark D. Powell,